

Околъ хорото е нѣй-буйна глъчъ и врява.
Сергии разпрострилъ, евреина продава
тукъ своите прѣтени, мониста, обеци
и огледалца, — купъ девойки и момци
предъ него трупатъ се: отпреде и мѣразставя
той стоката и съ хъзъ за нешо имъ разправя,
подмигва, маха имъ съ разперени ръце,
изюдилъ лунаво пипонесто лице . . .

До него габровецъ, со бозеви потури,
на голата земя е брустове, костури,
гаванки, ножчета и свирки навалилъ,
и сякашъ да го е тамъ някой насадилъ
да мѣти, отъ мѣстѣ не се дори поклаща,
а купувачите посреща и изпраша
салъ съ „заповядайте“ „земете си“ и самъ
си нешо въ skutите човръка . . . По-натамъ
младъ бакърджия е бакрачи и сахани
изпъналъ да лъшжтъ на слънце. Замотани
юлари и въжа отвѣде е настлалъ
прегърбенъ мотафчи, и съ клекналии гаджалъ
до него нешо си разправя се полека . . .

Цялъ редъ сергии се нататѣкъ надалеко
провличатъ, и гъмжи навалица край тяхъ,
като мравуняци на припекъ. Глъчъ и смяхъ,
отъ всякъде ехти, отъ всякъде припира.
— А съ табла на глава, въ тълпата се провира
тукъ симитчия, — тамъ, кърчази со шербетъ
понесълъ, други се промъква пѣкъ напредъ;
тукъ край децата се увѣртатъ халваджии,
тамъ, шо имъ гласъ държи, гърланята бозаджии...

И викъ и блъскотня. — А въ ведри небеса
запряно, слънцето се каточе въ гласа
на шумната тълпа услушва и засмени
лучи по + техните великденски премени
преплита и играй съ + техните бои +
+ блесне, татѣкъ се на подплесь открои,
като на някой змей на гвѣката рѣбата